

ÚJFALUSIAK A BARKAI BÚCSÚN

ADATOK TORNAÚJFALU VALLÁSI NÉPÉLETÉHEZ

*Anyai nagymamám, Köteles Istvánné
Haraszi Mária (1909–1995), az újfalu-
siak előénekese emlékére, születésének
centenáriumára alkalmából.*

Újfalú – hivatalos nevén Tornaújfalú (Turnianska Nová Ves) – kisközség az egykori Torna, későbbi Abaúj-Torna megyében. Ma Szlovákiában, a kassai járásban található. Lakossága nagyobb részben római katolikus, kisebb részben református, valamint görög katolikusok, ez utóbbiak a szomszédos Horvátiból (Chorváty) származtak ide.¹

A térség katolikus lakosságának egyik legjelentősebb búcsújáró helye Barka (Bôrka). Ez a Csermosnya-völgyben fekvő magyar kisközség eredetileg Torna megyéhez tartozott, de 1881-ben a többi Csermosnya-völgyi településsel együtt Gömörhöz csatolták.

A településen a búcsújárás több mint 250 esztendőre tekint vissza, bár a falunak erre a nevezetességére a 18–19. századi leírások nem utalnak.² A kultuszra elsőként Bálint Sándor hívja fel a néprajzkutatók figyelmét: „Barkán, Rozsnyó közelében a Kármelhegyi Boldogasszony helyi tisztelete külön búcsújáró kultuszra fejlődött. Valassik János barkai plébános Mária iránt való buzgalomból a budai kármelita priorhoz, fr. Anaklétushoz fordult, hogy a budai archiconfraternitas filiájául itt Barkán társulatot szervezhessen, amelyet egyébként XIII. Kelemen pápa már 1759-ben szintén főtársulattá emelt. A társulatnak mai napig messze vidéken vannak tagjai, így Mezőkövesd, Kassa, Miskolc vidékén, a Bódva- és Torna-völgyének katolikus magyarsága, továbbá messze környék szlovák és német népe nagy számmal keresi föl és veszi föl a skapulárét a búcsúnapon.”³ Barna Gábor ezt azzal egészíti ki, hogy a határok miatt megváltozott vonzáskörzet elsősorban a Dél-Szlovákiában élő katolikus lakosságra terjed ki Ungtől Nógrádig, ezen belül a gömöri katolikus magyarságnak is legfontosabb búcsújáróhelye, de látogatja a környező szlovák és német települések (mánta) népe is.⁴ Egy másik, a búcsújárás szokását összefoglaló munkájában részletesen ír a barkai búcsú szervezésében élenjáró Skapuláré Társulatról, megjegyezve, hogy hasonló célból szerveződött nagy múltú, máig működő társulat nem ismert a mai Magyarországon.⁵ Barna Gábor jó ismerője a barkai Skapuláré Társulat történetének, hiszen ő volt az, aki publikálta a Társulat 50 éves történetét bemutató kéziratot,⁶ amit

¹ A településsel kapcsolatosan lásd Bodnár 2002. 92–101; Bodnár 2007.

² Vályi 1796. I. 127; Fényes 1851. I. 92; Pesty 1864 (2002); Borovszky szerk. é. n. [1903] 31–32.

³ Bálint é. n. (1943) 92.

⁴ Barna 1984. 45.

⁵ Bálint–Barna é. n. (1994) 287–288.

⁶ Tóth 2002.

bevezető tanulmánnyal is ellátott.⁷ A felsoroltakon kívül Kmeczko Mihály is megemlékezett a barkai búcsúról egyik írásában.⁸ Meg kell még említeni Béres Gábor egykori tornaszentandrási plébános, helytörténeti kutató nevét, aki több kötetet kitevő gépiratos gyűjtésében az 1960-as évekből szintén megemlékezik Barkáról, s ezen belül természetesen a barkai búcsúról is.⁹

A ma is álló barkai templom 1806-ban épült. Ám már ezt megelőzően is volt temploma a falunak, amelynek az első említése 1428-ból származik.¹⁰ Bebek György idejében a barkai plébánia megszűnt, ő ugyanis kitiltotta birtokairól (a tornai várbirtok tartozékaként Barka is az volt) a katolikus plébánosokat. Ezután a templom a protestánsok kezébe került. A Bebekék után Magócsy Gáspáré lett a tornai várbirtok. A Magócsyak egyik leányági leszármazottja, Mórícz Márton leánya, 1634 körül élt Borbála révén¹¹ – akinek a várbirtok hozományát képezte, s aki a katolikus hitvallású buzini gróf Keglevich Miklós felesége lett – Keglevich birtok lett. A Keglevichek a megrokkant ősi templom lebontása után 1672-ben új templomot építettek.¹² Ez fából készülhetett, mert a megrongálódott templomot 130 év után, 1803-ban Keglevich Károly elbontatta, s elrendelte az új templom építését. Ám halála miatt azt csak felesége, Zichy Katalin grófnő építtette fel 1806-ban.¹³

A plébániát gróf Keglevich István állította vissza Barkán. Ő hozott Barkára plébánost Walassik (másutt Valasi) János személyében 1744. december 7-én, aki 1768-ig volt barkai plébános.¹⁴ A Barkán töltött huszonnégy év alatt arany betűkkel írta be nevét a település történetébe, hiszen jeles búcsújáróhellyé tette Barkát, és létrehozta a Skapuláré Társulatot.

Jelen dolgozatban nem térhetünk ki a barkai Skapulárés Szűzanya kép eredetének legendájára, a társulatok és a skapuláré mibenlétére, a barkai Skapuláré Társulat működésére és a barkai búcsúval kapcsolatos számos egyéb tényezőre. Itt csupán a barkai búcsú tornaújfalusi vonatkozásait kívánjuk röviden összefoglalni.

A barkai búcsú fő szervezője a Skapuláré Társulat, melynek létezéséről 1758-tól van tudomásunk, ebből az évből származnak az első bejegyzések a máig használatos társulati anyakönyvben.¹⁵ Az első évben csak Barkáról és a barkai plébániához tartozó szomszédos településekről (Lucska, Kovácsi) voltak beiratkozók. A következő évben felbukkan Hárskút, Dernő, Várhosszúrét, Almás, Rozsnyó, Krasznahorkaváralja, Szilas¹⁶ és Torna neve is. 1762-ben tűnnek fel először az észak felől szomszédos Szepes megyei szomolnoki németek (mánták). Az első újfalusi beiratkozó 1765-ben regisztráltatta magát. A beiratkozások túlnyomó többsége a búcsú napjához kötő-

⁷ Barna 2002.

⁸ Kmeczko 1991.

⁹ Béres é. n.

¹⁰ Pesty 1864 (2002) 279.

¹¹ Nagy 1860. 564.

¹² Béres é. n. 48–49.

¹³ Pesty 1864. (2002) 279.

¹⁴ Béres é. n. 48–49.

¹⁵ Fellelhető a helyi plébániahivatalban.

¹⁶ Barna Gábor tévesen azonosítja Szilast Brestoveccel (Barna 2002. 16.), hiszen itt minden kétséget kizáróan a mai Borsod-Abaúj-Zemplén megyében található, Barkához közeli Bódvaszilásról van szó.

dött, tehát július 16-ára vagy az azt követő napok valamelyikére esett. 1783-1795 között alig van bejegyzés a társulati anyakönyvben. Ennek oka az ún. felvilágosult abszolutizmus egyházpolitikája lehetett. II. József 1784-ben elrendelte az összes társulat feloszlását, aminek következtében azok nagyrészt megszűntek. Ám a keleti országrészben a jozefinista egyházpolitika és a katolikus felvilágosodás hatása csak közvetve, illetve megkésve érvényesült.¹⁷ Talán ennek is köszönhető, hogy a barkai társulat is átvészelte ezt az időszakot.

A skapulárés anyakönyvet eleinte abc rendben vezették. S mivel a bejegyzések ekkor latinos formában történtek, tehát előbb a keresztnévet vezették be, majd ezt követően a családi nevet, ezért előbb az Annák és Andreasok, Barbarák és Catharinák, majd az Elisebethek, Joannesek, Josephusok, Máriák, Stephanusok, Susannák, végül a Theresiák következnek. Ezt a jegyzésmódot 1865-ig követték. Ezen időszakig elég nehézkes az anyakönyv használata, ugyanis előre nem tudták felmérni, hogy egy-egy betűnek hány oldalt hagyjanak szabadon. Ezért előfordult, hogy a gyakran használatos neveknél, pl. az M betűnél (Mária, Martinus, Mathias, Michael) többször is betelt a szabadon hagyott lapmennység, s akkor valahol folytatni kellett, vagy valamely kevésbé használatos kezdőbetűnél (esetünkben a P-nél), vagy az abc végén (az M betű erre is példa). Az utolsó ilyen bejegyzésre 1865-ben került sor.

1866–1883 között nem találunk egyetlen bejegyzést sem, feltehetően ebben az időszakban szünetelt a Társaság működése, de ennek okai további kutatásokat igényelnének. 1884-től megváltozott a bejegyzés rendje, ettől kezdve évenkénti csoportosításban vannak bejegyezve az új belépők, egészen napjainkig. Általában sorszámozzák a neveket, ily módon könnyen nyomon követhető, hogy egy-egy évben hány új taggal gyarapodott a Társaságba beiratkozottak száma. Ez a szám az első világháborúig 300–400 fő körül mozgott. Az első nagy visszaesésre 1919-ben került sor. Míg 1918-ban 319 fő iratkozott be, 1919-ben ez a szám 7-re csökkent, s a következő esztendőben is csak 63 volt. 1921-ben viszont már 180 főt számlált, a következő években tovább nőtt, míg 1929-ben 475 főben csúcsosodott ki.

Az 1900-as évek elejétől a beiratkozó lakhelyének megjelölésénél gyakran találkozunk Amerika névvel, esetleg zárójelben jelezték a származási helyet is, pl. 1925-ben a 37-es sorszám alatt *Kosch Mária Amerika (Makranc)* bejegyzés szerepel. A trianoni határ megvonását követően magyarországi települések neveivel ritkábban találkozunk, ez nyilvánvalóan a határátkelés nehézségeivel magyarázható. Teljesen azonban nem maradtak el a magyarországi illetőségű beiratkozók. A vonzáskörzet azonban kétségtelenül megváltozott, a koncentrikus kör ellipszisformára módosult, mely nyugati irányba Nógrádig, keleti irányban az ungi vidékekig, egészen a szovjet (ukrán) határig terjedt. 1938-tól néhány éven át az észak felől érkezők, a szepességi mánta és a környező szlovák települések lakói számára volt Barka nehezen megközelíthető a határ átrendeződése miatt. Ezzel magyarázható, hogy 1938-ban egy újabb visszaesés tapasztalható a beiratkozottak számában, mindössze 86 volt. A következő ilyen negatív rekord az 1953-as esztendő volt, amikor mindössze 63 új tagot regisztráltak. Viszont 1956-ban ez a szám már 433. Az 1950-60-as években általában 100 fő

¹⁷ Barna 2002. 17.; Tüskés–Knapp 1992. 33.

körüli volt az újonnan beiratkozottak száma, az 1970-évektől ez 50 alattira csökkent, s napjainkban is e körül mozog. 2009-ben 60 új tagot regisztráltak.

1968-tól a beiratkozott tagok életkorát is jelölik. Ennek alapján megállapítható, hogy a legfiatalabb beiratkozott tag 6 éves volt, de a 7-10 éves gyermekek beiratkozása sem számít ritkaságnak. Többségében fiatalok iratkoznak be, de gyakran előfordul a 70-90-es éveiben járó idősök regisztrálása is. A beiratkozottak többsége nő, de azért férfiak is akadnak a tagok között szép számmal.

Ha összeállítjuk és megvizsgáljuk a tornaújfalusi illetőségű beiratkozottak listáját a kezdetektől napjainkig, a következő megállapításokat tehetjük: Az első újfalusi beiratkozó Fülöp Mária (*Maria Philöp*) volt, aki 1765-ben lépett be a Társulatba. Őt Turiczai Anna követte 1768-ban. 1800-ig rajtuk kívül még hét újfalusi nevet találunk. A 19. században aztán megszorodnak a beiratkozások, közöttük az újfalusi illetőségű beiratkozók száma is. De ekkor már kiterjedt volt a barkai búcsú vonzaskörzete, ezért az 1820-as évektől Tornaújfalut megkülönböztették több más Újfalutól, így Jászóújfalutól, Boldogköújfalutól és Rekenyeújfalutól. Másfél évszázadon keresztül, 1800–1950 között alig találunk olyan évet, amikor legalább egy újfalusi illetőségű fő ne iratkozott volna be a Társulatba. A tornaújfalusiak tekintetében elmondható, hogy míg a 18. század folyamán összesen 9 fő csatlakozott a Társulathoz, 1801-1865 között ez a szám már 155 volt, tehát átlagban 2-3 új belépővel számolhatunk éves viszonylatban. Az 1884–1914 közötti időszakban, a Társulat fénykorában 135 főt számláltunk, ami átlagban több mint 4 új skapulárést jelent évente. Az 1915–1920 közötti háborús és trianoni időszak 6 évében mindössze 10 új tag iratkozott be, ami átlagban a 2 főt sem éri el. Viszont az azt követő húsz évben, 1921-1940 között 56-ra nőtt az újonnan beiratkozottak száma, ami megközelíti az évi 3 fős átlagot. A háború dacára az 1940-es évek átlaga megközelíti az előző időszak átlagát, tíz év alatt 25 fővel számolhatunk. Az 1950-es évektől viszont drasztikus visszaesést tapasztalunk. Az 1950-es években 10, az 1960-as években 1, az 1970-es években 4, az 1980-as években 2, az 1990-es években 5, míg 2000–2009 között 2 fő iratkozott be az anyakönyvbe. Ez a látványos csökkenés részben az 1950-60-as évek egyházellenes politikájával, részben Tornaújfalu lakosságának csökkenésével magyarázható. Összességében az elmúlt 250 esztendő alatt 414 tornaújfalusi illetőségű tagot, 358 nőt és 56 férfit regisztráltak az anyakönyvben. A férjes asszonyok általában leánykori nevükön kerültek bejegyzésre, ez alól csak kevés kivétellel találkozunk.

A tornaújfalusiak a Skapuláré Társulati tagság mellett másként is kötődnek a barkai búcsúhoz. Máig emlegetik, mind a barkaiak, mind az újfalusi búcsújárók, hogy a barkai búcsús ceremóniában is szereplő Békebarlangot a második világháborút követően Schmidt Béla, akkori tornaújfalusi plébános kezdeményezésére hozták létre, aki nemcsak ötletgazda volt, de ő kezdeményezte a gyűjtést és a munkák szervezésébe is aktívan bekapcsolódott. Úgy tartják, a barkai búcsún addig nem kezdődött meg a szentmise, amíg Schmidt a híveivel meg nem érkezett.¹⁸ Ez is arra utal, hogy személyét nagy tisztelet övezte.

A Békebarlang állítását Schmidt Béla az 1945 évi búcsún mondott szentbeszédében kezdeményezte.¹⁹ „*Barkára annyi lövedék esett, hogy a Hosszúkö fekete volt*

¹⁸ Adatközlő Bernáth Imréné, 2009.

¹⁹ Bérés é. n. 62.

tőlük. A falut mégsem érte, a templom is csak 2-3 szilánkot kapott. Hálából ezért épült a Békebarlang. Mindjárt a misén elkezdte a gyűjtést. Oravecz Pál plébános, aki akkor még fiatal legényke volt, szintén részt vett ezen a szentmisén. Ő mesélte, hogy Schmidt plébános megindult kalapjával, hogy mindenki abba dobja bele a Békebarlangra szánt adományát. A kalap hamar megtelt. Neki szólt a plébános, hogy hozzon valamit, amibe kiürítheti az összegyűlt pénzadományt, hogy tovább gyűjthessen. Hirtelenjében édesanyja kendőjét tartotta oda, abba öntötték az összegyűlt pénzt, háromszor is megtelt a „persely”, míg végigjárta a búcsús tömeget.”²⁰ A barlangot a mecenzéfi bányászok robbantották ki, a szükséges kőműves munkát Lőrinc István, a kőfaragó munkát Ferencz Ferenc rozsnyói mesterek végezték. A Békebarlangban elhelyezett szobor Löffler Béla neves kassai szobrászművész alkotása. 1946-ban megkezdtek a barlang belső felszerelését, az 1947 évi búcsúra minden készen állt. A búcsú szombatjának estéjén elhelyezték az oltáron a Szűzanya szobrot, s másnap került sor az ünnepélyes felszentelésre. Azóta a búcsúsok minden évben megtartják engesztelő, békét kérő éjjeli gyertyás körmenetüket a Béke Királynője tiszteletére szentelt Békebarlanghoz.²¹

A tornaújfalusi hívek erre az ünnepi alkalomra *prosecióval* mentek a búcsúra Tornán, Szádellőn és a szádellői-völgyön keresztül. Útközben Mária énekeket és egyéb vallásos énekeket énekeltek, egyebek mellett a *Boldogasszony anyánk* kezdetű is. Ez az akkori Csehszlovákiában nagy bűnnek számított, nem volt szabad énekelni, hiszen Magyarországról, édes hazánkról van benne szó. „Még a búcsún el akarták fogni, le akarták tartóztatni Schmidt Bélát a hatóság emberei, de ott sikerült kicsúszni a hatalom karmai közül. Közben megbeszélte az újfalusiak előénekesével, hogy az magára vállalja, ő kezdte az éneket, arra számítva, hogy a négy árvát egyedül nevelő özvegyasszonynak nem eshet baja. Később otthon, a plébánián várták a plébánost az elfogató paranccsal, de ő erre számítva nem Újfaluba ment, hanem a vendigi (Bódvavendégi) malomban húzódott meg, ott bújtatták, míg elült a hajtóvadászat ellene. Sikerült magát tisztázni, nem zárták börtönbe, de elhelyezték a faluból, az lett a büntetése.”²²

A barkai Skapuláre Társulatba beiratkozott Újfalusiak

Év	Beiratk. száma	Nő/Férfi	Név
1765	1	1/0	Philöp (Fülöp) Mária
1768	1	1/0	Turiczai Anna
1778	1	1/0	Szabó Erzsébet
1780	1	1/0	Fedor Anna
1783	3	3/0	Valyko Anna, Karafa Mária, Valyko Mária
1797	1	1/0	Krivda Mária
1800	1	1/0	Pásztor Anna
1801	4	4/0	Héger Anna, Bodnár Borbála, Nagy Mihály Katalin, Lipovszkij Erzsébet

²⁰ Adatközlő Bernáth Imréné, 2009

²¹ Béres é. n. 62-63. A szövegben 1957 szerepel, de nyilvánvalóan elgépelésről van szó, mert az adatközlők is az 1940-es évek végére emlékeznek.

²² Adatközlő: Bodnár Ferencné Köteles Anna, 2009.

1802	5	5/0	Tóth Katalin, Fülep Erzsébet, Fecske Erzsébet, Bérés Erzsébet, Bartus Erzsébet
1803	-		
1804	3	3/0	Hieger (<i>Héger</i>) Katalin, Gaal Erzsébet, Tsismár (<i>Csizmár</i>) Erzsébet
1805	4	3/1	Egri Erzsébet, Bestko Judit, Petrasko János, Bártfai Mária
1806	5	4/1	Tariczai Anna, Aderin Katalin, Kalasz Dorottya, Fetske Mária, Lorikai(?) Márton
1807	-		
1808	2	2/0	Kaposztay Mária, Bortsan Mária
1809	-		
1810	1	0/1	Spark János
1811	5	2/3	Gaál Anna, Erdélyi György, Bethléri György, Karafa János, Petrotzi Mária
1812	1	1/0	Göntzi Mária
1813	6	6/0	Jäger Borbála, Kossik Borbála, Németh Erzsébet, Korossy (<i>Körössy</i>) Erzsébet, Bartók Erzsébet, Szekrény Mária
1814	3	1/2	Benedek Borbála, Péter János, Vozár János
1815	5	3/2	Bartók András, Tornai Katalin, Andrassy Mária, Körösy Mátyás, Dudás Mária
1816	6	2/4	Karaffa András, Daniel Erzsébet, Képes Erzsébet, Vozár János, Visnanszky József, Visnyanszky István
1817	1	1/0	Derián Erzsébet
1818	2	2/0	Kotsi (<i>Kocsi</i>) Erzsébet, Gaál Zsuzsanna
1819	3	3/0	Kristóf Anna, Köteles Mária, Tapasztó Mária
1820	7	6/1	Dányi Katalin, Göntzi Erzsébet, Mészáros Erzsébet, Kováts Mária, Kristóf Mária, Knokmán Mária, Köteles Mihály
1821	5	4/1	Danyi Anna, Körössy Katalin, Bartók Erzsébet, Köteles Erzsébet, Kováts Pál
1822	4	4/0	Dányi Borbála, Aderian Katalin, Jánossy Mária, Bubenko Mária
1823	5	4/1	Nagy Anna, Tarrasztó Borbála, Köteles Erzsébet, Kiss József, Máté Zsuzsanna
1824	-		
1825	7	5/2	Péter András, Köteles Anna, Otzelák Erzsébet, Bartók János, Sedlák Zsuzsanna, Héger Mária, Bányász Mária
1826	1	1/0	Csekovits Mária
1827	3	3/0	Juhász Anna, Priám Borbála, Pásztor Mária
1828	4	3/1	Tóth Erzsébet, Karafa János, Bernáth Mária, Bartók Mária
1829	-		
1830	1	1/0	Bartók Erzsébet
1831	1	1/0	Otzelák Erzsébet
1832	-		
1833	1	1/0	Köteles Erzsébet
1834	-		
1835	1	1/0	Stetz Mária
1836	2	2/0	Köteles Mária, Fecske Mária
1837	-		

1838	2	2/0	Semán (<i>Szemán</i>) Erzsébet, Kocsis Mária
1839	1	1/0	Jokai Mária
1840	3	3/0	Nagy Borbála, Spisák Katalin, Gönczi Mária
1841	1	0/1	Nagy István
1842	2	2/0	Dányi Erzsébet, Bodnár Erzsébet
1843	-		
1844	-		
1845	1	1/0	Bukovicz Erzsébet
1846	6	5/1	Kovács Borbála, Köteles Erzsébet, Lukács Erzsébet, Köteles Erzsébet, Nagy Ferenc, Köteles Mária
1847	1	1/0	Fecske Terézia
1848	-		
1849	2	0/2	Péter János, Fecske József
1850	5	5/0	Béres Anna, Köteles Erzsébet, Fecske Zsuzsanna, Derian Mária, Szekrin Mária
1851	1	1/0	Janoviczkij Mária
1852	3	3/0	Franczi Anna, Béres Borbála, Kis Mária
1853	1	1/0	Szamecz Mária
1854	-		
1855	2	1/1	Péter András, Köteles Mária
1856	1	0/1	Köteles János
1857	1	1/0	Pipoly Erzsébet
1858	8	8/0	Bartók Mária, Köteles Mária, Bartók Mária, Kovács Mária, Bartók Mária, Pipoly Anna, Bartók Anna, Bartfai Erzsébet
1859	3	1/2	Fecske János, Nagy Mihály, Graczingner Mária
1860	4	4/0	Erdődi Mária, Bartók Anna, Magyar Erzsébet, Roncsák Erzsébet
1861	1	1/0	Bodnár Mária
1862	3	3/0	Héger Terézia, Rapcsa Terézia, Héger Terézia
1863	1	1/0	Köteles Borbála
1864	3	3/0	Bojszko Mária, Tóth Mária, Szabó Terézia
1865	1	1/0	Pacsai Katalin
1866-1883			Nincs bejegyzés az anyakönyvben
1884	5	5/0	Demény Jusztin, Köteles Teréz, Bialko Rozália, Erdényi (<i>Erdélyi</i>) Mária, Köteles Veron
1885	2	2/0	Szilágyi Borbála, Bányász Mária
1886	6	3/3	Rogonyiczky (<i>Rogozsnyiczky</i>) József, Köteles István, Kőrösi Erzsébet, Erdélyi Mária, Vas Erzsébet, Juhász János
1887	3	3/0	Kovács Erzsébet, Juhász Mária, Elek Julianna
1888	3	3/0	Pásztor Anna, Banyo Mária, Franczi Johanna
1889	3	2/1	Bodnár Mária, Juhász Ferenc, Bialko Erzsébet
1890	1	1/0	Péderi Mária
1891	10	10/0	Fialko Veron, Bojszko Katalin, Pipoly Teréz, Szilágyi Mária, Mázik Julianna, Elek Rozália, Köteles Mária, Bodnár Mária, Szilágyi Teréz, Köteles Ágnes
1892	4	4/0	Rédvai Terézia, Bartók Mária, Hegedűs Erzsébet,

			Viszlanszky Mária
1893	2	2/0	Virág Juli, Katrinszky Mária
1894	6	5/1	Noga Erzs, Juhász János, Szilágyi Anna, Nevelős Teréz, Köteles Margit, Héger Juli
1895	2	2/0	Juhász Mária, Juhász Mária
1896	4	4/0	Nagy Margit, Babarcsik Mária, Erdélyi Mária, Rogozsnyiczki Juli
1897	8	8/0	Köteles Borbála, Nagy Anna, Viszlai Borbála, Tibai Mária, Varga Erzsébet, Roncsicsoszki (<i>Roncsicsovszki</i>) Rozália, Pásztor Mária, Körösi Borbála
1898	9	7/2	Kovács Margit, Pásztor Katalin, Köteles István, Köteles Mihályné, Tóth Mária, Nagy Mária, Fodor Julianna, Babarcsik Máté, Héder Borbála
1899	2	1/1	Köteles Mária, Babarcsik János
1900	9	8/1	Szepesi Mária, Köteles Mária, Ondik Mária, Mészáros Mária, Köteles Teréz, Nagy Lajos, Burkus Juli, Nagy Katalin, Bartos Teréz
1901	8	8/0	Vass Erzsébet, Franczi Erzsébet, Szilágyi Teréz, Kovács Erzsébet, Csehovics Anna, Köteles Erzsébet, Vas Mária, Spák Anna
1902	2	1/1	Bartók Maris, Skranna Mihály
1903	7	7/0	Köteles Mária, Szepesy Mária, Kondás Julianna, Kondás Anna, Giba Borbála, Bialko Terézia, Stráma Anna
1904	2	2/0	Bartók Anna, Rogozsnyiczki Anna
1905	2	2/0	Fijo Borbála, Bernáth Ilona
1906	6	5/1	Delion (<i>Derján</i>) Anna, Kovács Katalin, Köteles Joachim, Szepesi Katalin, Juhász Borbála, Bakaja Anna
1907	-		
1908	3	3/0	Juhász Borbála, Pásztor Teréz, Kovács Katalin
1909	8	8/0	Bialko Mária, Dicádi Borbála, Nagy Mária, Bartók Mária, Cservenyák Ilona, Bartók Ilona, Szilágyi Mária, Smajda Borbála
1910	3	3/0	Szepesi Ilona, Burinda Júlia, Köteles Teréz
1911	6	5/1	Kurcz Katalin, Rensisovszki Magdolna, Filio Borbála, Pipoly Magda, Nagy Mária, Ónodi Pál
1912	5	5/0	Erdélyi Teréz, Köteles Margit, Bartók Anna, Bartók Terézia, Stráma Teréz
1913	1	1/0	Cservenyák Margit
1914	3	3/0	Viszlai Borbála, Bártfai Julianna, Bartók Ilona
1915	-		
1916	1	1/0	Czehelnik Mária
1917	6	5/1	Pirko Jenő, Vas Mária, Fecske Erzsébet, Pacsai Giza, Pallai Ilon, Bartók Mári
1918	2	1/1	Stráma István, Palencsár Anna
1919	-		
1920	1	1/0	Köteles Anna
1921	6	5/1	Bafi Erzsébet, Bartók Anna, Köteles Jánosné, Cservenyák Margit, Bartók Bálint, Rémiás Mária
1922	7	5/2	Erdélyi Mária, Babarcsik Máténé, Babarcsik Máté, Babarcsik János, Erdélyi Anna, Bartók Cili, Kondás Anna

1923	5	4/1	Bodnár Mária, Bodnár Anna, Juhász Borbála, Bartók Katalin, Babarcsik József
1924	2	2/0	Hamilla Julianna, Cservenyák Anna
1925	-		
1926	-		
1927	1	1/0	Kerekes Julianna
1928	1	1/0	Bobai Erzsébet
1929	4	4/0	Fecske Mária, Bartók Margit, Juhász Teréz, Bartók Teréz
1930	10	9/1	Kurucz Terézia, Vass Józsefné, Köteles Mária, Bartók Ilona, Jávor Mária, Kondás Jánosné, Smajda Terézia, Vass Ilona, Köteles János, Köteles Margit
1931	5	5/0	Erdélyi Borbála, Derian Erzsébet, Vanyo Teréz, Vas Erzsébet, Vas Teréz
1932	1	1/0	Kondás Julia
1933	3	2/1	Bodnár Bertalan, Bartók Mária, Gábor Julianna
1934	5	4/1	Krokta Anna, Veréb Margit, Juhász József, Köteles Teréz, Keseri Terézia
1935	2	2/0	Köteles Mária, Mester Anna
1936	-		
1937	2	2/0	Lechner Mária, Juhász Margit
1938	1	1/0	Szaniszló Ilona
1939	1	1/0	Haraszi Mária
1940	-		
1941	1	1/0	Babarcsik Máténé
1942	2	2/0	Köteles Mária, Köteles Borbála
1943	7	7/0	Rogozsnyiczky Sarolta, Bartók Teréz, Csurko Jánosné, Horváth Józsefné, Rogozsnyiczky Mária, Koleszár Julianna, Máté Ilona
1944	-		
1945	-		
1946	2	1/1	Likner Ferenc, Bartók Anna
1947	-		
1948	1	1/0	Kiss Jánosné
1949	3	3/0	Jolana Koleszár (<i>Koleszár Jolán</i>), Szaniszló Erzsébet, Vidasics Erzsébet
1950	9	8/1	Köteles Rozál, Bodnár Erzsébet, Béres Katalin, Köteles Anna, Béres Erzsébet, Köteles László, Köteles Ilona, Bartók Sarolta, Jurin Erzsébet
1951	1	1/0	Vas Róza
1952	3	3/0	Lázár Mária, Bubenko Anna, Karafa Helena
1953	-		
1954	-		
1955	-		
1956	5	3/2	Köteles József, ifj. Köteles József, Köteles Márta, Nagy Piroška, Dull Mária
1957	-		
1958	1	1/0	Köteles Magda
1959	-		
1960	-		

1961	-		
1962	-		
1963	-		
1964	-		
1965	-		
1966	1	1/0	KM ²³
1967	-		
1968	-		
1969	-		
1970	-		
1971	-		
1972	2	1/1	KM (23 év), KG (21 év)
1973	1	0/1	BP (22 év)
1974	-		
1975	-		
1976	-		
1977	1	1/0	KM (25 év)
1978	-		
1979	-		
1980	-		
1981	-		
1982	-		
1983	1	1/0	HL (30 év)
1984	-		
1985	-		
1986	-		
1987	-		
1988	-		
1989	-		
1990	1	0/1	NI (76 év)
1991	-		
1992	-		
1993	-		
1994	3	3/0	KA (22 év), SM (59 év), SM (50 év)
1995	-		
1996	1	1/0	SZA (53 év)
1997	1	1/0	BM (46 év)
1998	-		
1999	-		
2000	-		
2001	-		
2002	-		
2003	-		
2004	1	1/0	SI (52 év)
2005	-		
2006	-		

²³ A személyiségi jogokra való tekintettel az utolsó 50 évben beiratkozottaknak teljes neve helyett csupán a monogramját közöljük.

2007	1	1/0	ET (56 év)
2008	-		
2009	-		
Össz.	414	358/56	
:			

IRODALOM

BARNA Gábor

1984 Kultuszhelyek Gömörben. *Borsodi Művelődés IX. 1.* 43–46.

2002 Egy barokk kori vallásos társulat: Skapuláré Társulat Barkán, in: TÓTH János: *A barkai Skapuláré Társulat története*. Devotio Hungarorum 8. Néprajzi Tanszék, Szeged, 11–35.

BÁLINT Sándor

1944 Kultusznyomok Rozsnyó vidékén, in: BÁLINT Sándor: *Sacra Hungaria. Tanulmányok a magyar vallásos népelet köréből*. Veritas, Kassa, 87–128.

BÁLINT Sándor – BARNA Gábor

1994 *Búcsújáró magyarok. A magyarországi búcsújárás története és néprajza*. Szent István Társulat, Budapest

BÉRES Gábor

é. n. *Bódva mellől...* (Gépirat). 6. kötet (A gépirat 14 kötetének másolata fellelhető az Edeleányi Városi Könyvtárban)

BODNÁR Mónika

2002 *Etnikai és felekezeti viszonyok a Felső-Bódva völgyében a 20. században*. Interethnica 1. Fórum Társadalomtudományi Intézet. Luilium Aurum, Komárom–Dunaszerdahely.

2007 *Azoknak, akik utánunk jönnek. (Tým, čo prídu po nás.)* Tornaújfalu Község Önkormányzata, Tornaújfalu–Turnianska Nová Ves.

BOROVSKY Samu szerk.

é. n. [1903] Gömör-Kishont vármegye. Magyarország Vármegyei és Városai. Apollo Irodalmi Társaság, Budapest.

FÉNYES Elek

1851 *Magyarország geographiai szótára*. Kozma, Pest.

KMECZKÓ Mihály

1991 Búcsújárás az 1930-as években a csereháti Buzitáról Barkára. *Honismeret XIX.* 4. 24–27.

NAGY Iván

1860 *Magyarország családai czímerekkel és nemzedékrendi táblákkal*. 7. köt. Beimel, Pest.

PESTY Frigyes

1864 (2002) Helynévtár, in: RÉMIÁS Tibor szerk. *Torna vármegye és társadalma 18–19. századi források tükrében*. Herman Ottó Múzeum, Bódvaszilas–Miskolc, 267–315.

TÓTH János

2002 *A barkai Skapuláré Társulat története*. Devotio Hungarorum 8. Néprajzi Tanszék, Szeged.

TÜSKÉS Gábor – KNAPP Éva

1992 Vallásos társulatok Magyarországon a 17–18. században. *Néprajzi Látóhatár I.* 3–4. 8–36.

VÁLYI András

1796 *Magyar országnak leírása*. A' Királyi Universitásnak betűivel, Budán.